

Zdravíme slavné májové dny

Vážení čtenáři, voliči,

žijeme v podivné době. Válečná vřava druhé světové války utichla před dlouhými 75 lety. Co všechno se za tu dobu změnilo? O tehdejších okupantech a jejich tragické roli v dvou světových válkách v první polovině dvacátého století se nemluví, vždyť jsou to dnes naši evropští spojenci. Z našich osvoboditelů jsou největší nepřátelé. Počty obětí jsou zmiňovány pouze v případech, když se to autorům hodí, bez ohledu na jejich početní srovnání. Že je to proti zdravému rozumu? Možná, ale dnes je to „IN“.

V dnešních dnech jsme opět ve válce – možná ne tak hrozivé, možná ne tak nebezpečné, ale bojujeme. A opět se najde několik jedinců, jejichž pohled na problematiku boje s koronavirem je naprosto odlišný od většiny našich obyvatel. Bohužel se však jejich názorům dostává velkého prostoru v našich médiích. Pokud je sledujete, tak s údivem zjistíte, že podle těchto „duševních velikánů“ je boj proti těm, kteří nás v této nelehké době vedou, mnohem důležitější, než vlastní boj proti nebezpečné nákaze. Negace všeho, co se děje, je jediným programem současné politické opozice. Nebo snad víte o něčem pozitivním, co by občanům tohoto státu pomohlo, a vyšlo z hlav opozičních představitelů?

Náš zpravodaj vám chce předat informace v trochu jiném duchu. Příjemné čtení.

Josef Bartoniček

Svátek práce a Den vítězství

- dva důležité dny České historie

Pojem práce znovu nabývá obrovského významu.

1. května si připomínáme to, co pro nás v minulosti znělo jako samozřejmost. Právo na práci, konanou po dobu 8 hodin denně.

1. květen je připomínkou skutečnosti, že zatímco v dobách tzv. socialismu bylo možné oslavovat výdobytky, kterých bylo dosaženo, nyní je třeba o mnohé bojovat a jiné hájit.

Tento den - Svátek práce byl ustaven v roce 1889, jako vzpomínka na oběti tzv. Haymarketského masakru z roku 1886. Prvního května tehdy začali američtí dělníci v Chicagu stávkovat za lepší pracovní podmínky, především osmihodinovou pracovní dobu, tedy to, co v dnešním globalizovaném kapitalistickém světě rezonuje stále častěji. Na jedné straně pracují mnozí v nelidských podmínkách a na straně druhé jsou ti, kteří práci nemají, a vzhledem k celosvětové situaci v pandemii koronaviru se jí ani nedočkají. Ze všech médií zaznívají informace o propouštění v cestovním ruchu, malých továrnách, obchodech, službách... už teď je jasné, že se představitelé státu budou na koronavirus vymlouvat. Oslavujeme práci. Připomínejme si nejen prvního května, jak je pro nás, občany, důležitá. Ekonomicky i společensky. Ať každý, kdo chce pracovat, práci dostane.

Evropa slaví Den vítězství.

Před 75 lety v Evropě skončila 2. světová válka. Starý kontinent po šesti letech války mohl konečně svobodně vydechnout. Druhá světová válka byla nejstrašnější válka v historii lidstva.

Konec této války v Evropě nastal 8. května 1945 kapitulací Německa. Praha slavila až o den později a s ní všichni lidé. Rudá armáda osvobodila naše hlavní město 9. května. Dověřila tak drtivou porážku nejagresivnější formy světového kapitalu – fašismu.

Vznik války je už méně jasný a každá strana ho interpretuje jinak. Faktem je, že hlavním viníkem je Německo a role západních spojenců, kteří byli pasivní a přenechali Německu Porúří, Rakousko i Československo. Tady je třeba přihlížet k historickým souvislostem a jde o tom popsat spoustu papíru.

Faktem zůstává, že neznám moc lidí, kteří by zpochybňovali vinu Německa a úlohu SSSR v 2. světové válce. V Evropě nesl Sovětský svaz dlouho hlavní tíhu bojů a zaplatil obřími ztrátami na životech. Jeho role na porážce Německa

byla největší. Z tohoto důvodu je třeba smeknout a uctít oběti. I u nás proběhlo několik krvavých bitev od Karpat-sko-Dukelské operace až po Bratislavsko-Brněnskou. Boje US army v Západních Čechách byly už jen menší operace.

Konec druhé světové války a osvobození od fašismu je třeba si nejen připomínat ve sváteční dny začátkem května, ale brát je jako ohromnou lekci a poučení i pro současnou společnost. Bylo by totiž vrcholně naivní domnívat se, že by lidé podobných hrůz už nikdy nebyli schopni. Je třeba si historii nejen připomínat, ale hlavně se z ní poučit. Nezapomínat na hrdiny, ale stále si připomínat a mít na paměti i zločinnost zrádců a kolaborantů, kteří tehdy svým dílem k obrazu válečných událostí přispěli, každý jiným způsobem. I dnes jich je dost a neváhají nás opět zavléci do hrůz válek pro své ziskové cíle. Pro ty jsou schopni i zkreslovat a přepisovat dějiny. Možná ani netušíte, že pod záštitou ministerstva pracuje velmi silná lobbistická pracovní skupina, která se jmenuje Česko-německá pracovní skupina pro učebnice dějepisu. O této skupině se občas a sem tam dočtete i na webu MŠMT.

A právě členové této pracovní skupiny prý usilují o to, aby došlo ke změně výkladové části o vzniku II. sv. války, aby se děti a mládež v českých školách učila, že II. sv. války vypukla na základě písemné smlouvy mezi nacistickým Německem a Sovětským svazem dne 23. srpna 1939 v Moskvě, která vešla do historie jako smlouva o neútočení Molotov-Ribbentrop. To je naprostá tragédie. Vyprávějte svým dětem a vnukům své osobní zážitky. Pište poznámky, články, vzpomínky. Nezapomeňme naší historii a dobře si pamatujme i současnost.

Vzdejme proto Čest památce těm, kteří se o osvobození Československa zasloužili, kteří zemřeli, abychom my mohli žít. Věrní jejich odkazu udělejme vše k obraně a uchránění míru pro současnou a příští generace, neboť ohniska válek po celém světě stále planou a můžou přerůst opět v tu válku velkou a pravděpodobně pro lidstvo tu poslední.

Krásný máj, lásky čas a dobrou paměť

Josef Švarcbek, kandidát do Zastupitelstva Plzeňského kraje

Osvobození Postřekova 1. - 2. května 1945 Americkou armádou

Před 75 lety skončila 2. světová válka. I když je to pro současnou mladou generaci doba dávno minulé, tak je nutné neustále připomínat důsledky a příčiny této války. Vzpomínat na 60 miliónů jejich lidských obětí a nevyčíslitelné materiální škody. Hlavně proti současným přepisovačům dějin této války, uchovat historickou pravdu.

Koncem dubna 1945 se Americká armáda přiblížila k našemu pohraničnímu pásu hor. Bylo slyšet hřmění děl a nad Českým lesem se objevil letecký pozorovatel. 30. dubna dopadlo několik dělostřeleckých granátů na střed obce a Němci této noci z Postřekova utekli. Zůstala jen četa Wehrmachtu, která na vršku za naším domkem budovala obranu, a strážní jednotka v Postřekovské škole. Když se začalo proslýchat, že na Dílich jsou již americká vojska, otec mne tam poslal na zvědy. 1. května odpoledne začala z lesa opravdu vystupovat americká pěchota (2. pěší divize). Přes podminovaný most u Dobré vody přejela 2 auta, třetí však bylo výbuchem miny zničeno a jeho osádka zahynula. Američané čekali na Dílich německý odpor, a proto byli udiveni, že je vítá starosta obce s hudbou. Tohoto uvítání se zúčastnili i první zvědavci z Postřekova, mezi nimi i já. Když Američané zjistili, že vstoupili na území bývalého Československa, dál postupovat nechtěli. Na naléhání postřekovských občanů velitel nakonec rozhodl vyslat četvu vojáků k zajetí Němců v Postřekovské škole a skupinu Wehrmachtu na vršku za obcí. Když chtěli Američané znát přesné místo jejich postavení, přihlásil jsem se, že je tam dovedu. Američtí vojáci postupovali v bojovém pochodu se zbraněmi v rukou. Nad Postřekovem se rozdělili. Polovina šla přes obec, kde zajali strážné ve škole, a druhou polovinu vojáků jsem dovedl k německé obraně nad obcí, kde však stáli vojáci Wehrmachtu připraveni již s rukama nad hlavou. Po částečném zničení jejich zbraní odvedli Američané všechny zajatce do Klenčí, kde bylo velitelství amerického praporu.

2. května 1945 byli američtí vojáci přivítáni na horním konci Postřekova chlebem a solí. Přijeli ve 2 bojových vozidlech a po uvítání se vydali v čele mohutného průvodu k pomníku padlých z 1. světové války. V odpoledních hodinách pak dorazila americká rota. Na trávnících ve středu obce se rozmístila dělostřelecká baterie. Pozorovatelnu si velitel zřídil v našem domku, odkud je dobrý výhled východním směrem. Odtud pak Američané vedli palbu do prostoru Otova, Pařezova a Ždanova, kde se ještě bránily německé jednotky Wehrmachtu. 5. května ráno americké jednotky vyrazily přes Horšovský Týn na Plzeň. Průvodce jim dělalo 11 mužů z Postřekova, kteří v kronice obce vzpomínají na to, že jediný střet s Němci proběhl u kostela svaté Anny v Horšovském Týně a pak již bez problémů dorazili 6. května 1945 v 9 hodin do již osvobozené Plzně. I když se na porážce německé armády v 2. světové válce významně podílela spojenecká vojska, hlavní zásluhu na jejím zničení má Rudá armáda. To prohlásil v roce 1945 Winston Churchill slovy: „Bez ruských armád a generalissima Stalina, by nebylo možné rozdrtit hitlerovské Německo“. My, ale pak hlavně dnešní Pražáci, nesmíme zapomínat na to, že nebýt této porážky Německa ve 2. světové válce, nebylo by českého národa.

Václav Volfík, Postřekov

Vám poděkování a lásku vám...

Věnujme společně alespoň malou vzpomínku těm, kteří ztratili své životy v bojích druhé světové války. Sedmdesát pět let – to je prakticky celý lidský život – a pamětníků těchto tragických událostí ubývá. Přesto jsou někteří stále mezi námi. Vážme si jejich vzpomínek a při návštěvě památníků těch, kteří se nedožili, si slibme, že ani my nezapomeneme.

Zvěřejňujeme několik fotografií pietních míst, u kterých každoročně vzpomínáme.

Tisková komise OV KSČM Domažlice

Výhledy

Domažlice - hřbitov

Újezd

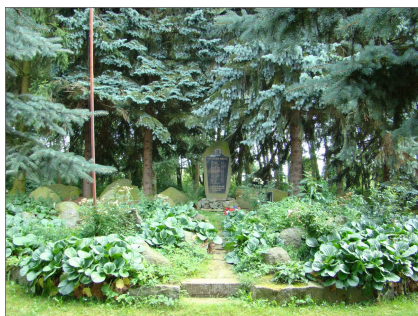
Klenčí - hřbitov

Kout - hřbitov

Holýšov - muniční továrna (dnes SVA)

Srby

Puclice

Volby do krajského zastupitelstva

Prezident republiky vyhlásil volby do části Senátu a do krajských zastupitelstev, které se uskuteční ve dnech 2. - 3. října 2020. Kandidáti z okresu Domažlice jdou do voleb s těmito základními záměry:

Omezení kamionové dopravy při zpoplatnění silnice I. třídy č. 26, které nezbytně povede k převedení této dopravy na silnice I. třídy č. 20 a 22 přes silnici II. třídy č. 184. Již nyní bylo založeno Česko-německé sdružení obcí požadujících buď nepoplatňovat silnici I. třídy č. 26 vůbec nebo zpoplatnit i ostatní zmíněné silnice. (Naše řešení jde dál – výstavba a dokončení železničního koridoru, převod kamionové dopravy na železnici, výstavba obchvatů měst a obcí na trasách výše uvedených silnic.)

Zajištění bezpečnosti obyvatel příhraničních oblastí, kde jsou zřízeny tzv. ubytovny pro zahraniční dělníky a z německé strany jsou ubytováni tzv. migranti. Obě skupiny vyvolávají obavy obyvatel a je již známo několik nepřímých incidentů s nimi.

Zavést urychleně účelné opatření k zadržování vody v krajině a zabezpečit dostatek pitné vody pro všechny obyvatele PK. (Oblast se týká povodí, zemědělství, lesnictví, činností obcí i firem v regionu.)

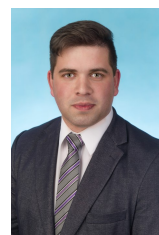
Zajistit dostupnou zdravotní péči rovnoměrně v celém kraji. Funkční síť krajských i státních zdravotních zařízení. Místo rušení zdravotnických zařízení zabezpečit lékaře a zdravotní personál

Podporovat občanské hnutí a spolky, které zabezpečují společenský život v menších obcích a věnují se volnočasovým aktivitám mládeže.

Na krajské kandidátce KSČM jsou z našeho okresu následující kandidáti:

Ing. et Ing. Jan Bozděch, Ph.D.

Jmenuji se Jan Bozděch. Narodil jsem se a žiji už 34 let v Klenčí pod Čerchovem. Jsem ženatý, otec jednoho syna. Vlastní profesí jsem strojař a ekonom – vzdělání jsem postupně získal na SOU v Domažlicích, Strojní fakultě ZČU v Plzni a dále na ČVUT a VŠE v Praze. V současné době působím druhé volební období ve funkci starosty Klenčí pod Čerchovem.

Ing. Věra Obdržálková

Jmenuji se Věra Obdržálková. Je mi 45 let a bydlím v Domažlicích. Jsem vdaná. V současné době pracuji jako učitelka odborných předmětů na SŠ v Domažlicích. Svě životní a pracovní zkušenosti bych v krajském zastupitelstvu ráda uplatnila v oblasti výchovy, vzdělávání a zaměstnanosti.

Ing. Petr Žáček

Jmenuji se Petr Žáček. Je mi 58 let. Bydlím v Hluboké u Kdyně. Jsem ženatý. Vlastní profesí jsem technik se zaměřením na dopravu. V tomto oboru jsem působil i jako důstojník ČSLA a AČR. V současné době působím ve funkci předsedy OV KSČM Domažlice.

V krajském zastupitelstvu bych rád působil v oblasti bezpečnosti a dopravy.

Další navrhovaní kandidáti:

Ing. Lubomír Porvich, vedoucí pracovník v zemědělství, Horšovský Týn.

Ing. Josef Bartoníček, ekonom bytového střediska, Holýšov.

MUDr. Radmila Pflugová, lékařka, Ždánov.

Hana Váchalová, vedoucí restaurace, Postřekov.

Mgr. Jitka Macnerová, učitelka, Domažlice.

S P O L E Č N Ě A J E D N O T N Ě